

KANAL - NYT

Nr. 14

Sommer 2020

Kanal-Nyt nr. 14 - 2020

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Forårstanker

Det har været nogle mærkelige måneder, disse sidste. Nedlukning. Restriktioner. Aflysninger. Ændrede samværsformer. Vi holder afstand. Vi udskyder, hvad der kan udskydes. Vi vasker hænder og spritter af, som én sagde det en dag: *"Vi er blevet et folk af sprittere"* og rigtig er det i hvert fald, hvad min lillesøster skrev til mig for en tid siden: *"At være spritter har fået en anden betydning, end det havde da vi var børn"*.

Jo, verden er mærkelig lige nu, og det store spørgsmål for os alle er, om den nogensinde bliver *"normal"* igen.

Alle foranstaltningerne er givet nødvendige, hvis vi skal komme epidemien til livs.

Corona er en farlig gæst. Ikke til at spøge med, og slet ikke nem at få sat på porten.

I den situation er det dejligt at bo her på Broen. Dejligt, at kunne gå tur til fjorden over både den lille bro, den der er beregnet kun til fodgængere og den store, den med de tunge biler. Dejligt at gå langs fjorden og kigge ud over den og deri bevare en vished om, at verden er større end den, der begrænses af covid-19.

Godt midt i alt det også at erfare, at hverdagen går sin vante gang her iblandt os. Der vaskes biler. Der ordnes både. Der gås ture. Der lægges fliser. Der ordnes krukker. Der fjernes alger.

Evan i fuld gang med "at ordne" Hanne - skruen ved at være på plads

*Brolægger-Per dybt koncentreret:
Hvordan gør jeg nu
det her på bedste
vis og på letteste
måde?*

Jo, vi indretter os, og vi snakker næsten ligeså meget sammen som før, men nu sker det på afstand og få er de, der besøger hinanden - i hvert fald indendørs, men samvær og fødselsdage kan også holdes ude. Det er kun et spørgsmål om tørvejr og påklædning.

Coronaen har vendt op og ned på vores daglige liv, og det meste er træls, men tænker I sommetider på, at der også er en gevinst i alt det her? Vi har pludselig fået en masse tid i "overskud", som vi kan bruge på den slags, der ofte ellers bliver sat til side eller skudt ud. Og vi har fået en chance for måske ligefrem at bruge mere tid på hinanden, og det er ikke så helt ringe.

Bare se på billederne her, der vidner om stor foretagsomhed i et forår, der begyndte tidligt med sol og varme - navnlig hvis man kunne finde godt med læ. Men også ellers. Det gode vejr lokkede os ud, som det ses

Anker tager solbad midt i april måned

Også Bodil og Thorkild lod sig lokke. Båden skal gøres sejlklar til en forhåbentlig lang og god sommer.

Mon Evan har held i sprøjten???

En dag gik jeg en tur i området ude ved vores sommerhus. Pludselig blev mit øje fanget af nogle småsten, der bare lå hist og pist. På flere af stenene var malet søde optimistiske småord, der på deres helt egen måde lyste op midt i en mørk tid.

Jeg tænker, at det er børn, der har skullet have tiden til at gå midt i en lukket hverdag, og så har de placeret stenene strategisk på udvalgte steder som en måde at holde humøret oppe og håbet fast.

Resultatet er smittende som coronaen. Det gjorde godt at se stenene og læse ordene.

Finn Carpentier

Store flyttedag

Året 2020 har på mange måder været et mærkeligt år - hidtil i det mindste, og det ikke kun fordi så mange af beboerne på Marcussens Bro pludselig fik *"udlængsel"* og ville prøve at ændre dagligdagen og se verden fra nye synsvinkler. Nej, det begyndte længe før.

Allerede midt i vinter var det i gang. Husker I, at 2020 var det år, hvor der ikke var nogen vinter. Vi ventede længe, tænkte, håbede måske ligefrem, men vinteren udeblev, og da regnen langt om længe var holdt op, så blev det selvfølgelig tørvejr, og siden har det så ikke regnet. I *"vinter"* skreg vi efter tørvejr, mens vi var ved at drukne i regn. Nu skriger vi efter regn, mens vi er ved at gå til at mangel på vand og kølige nætter.

Jo, i sandhed et mærkeligt år, der tilmed er blevet præget af en coronapandemi, som er ved at berøve de fleste af os livsglæden.

De eneste, der vist glæder sig, er Danmarks Radios journalister, der nu endelig kan komme til at bruge det forkætrede ord *"pandemi"*. Vi andre havde gerne været fri.

Og som om alt det her ikke er nok, så sker der store forandringer i beboerkredsen på Marcussens Bro. Der er én enkelt, der forlader fællesskabet. Et par flytter, og det gør så også et andet par, og et helt nyt par flytter ind.

Det er nu, det gælder om at holde tungen lige i munden for ikke at tabe fokus.

Jeg kan godt forstå, det er overvældende selv for dem, der står midt i det hele, og at de kan have behov for at gå en tur for ligesom at klare tanker og drømme.

Herfra skal der lyde et stort tillykke til alle involverede, et stort velkommen til de nye og et pøj-pøj til dig Kristian Johnsen. Vi håber, du må få det godt, hvor du nu skal være.

Altid arbejdsomme Kristian Johnsen

En dag bliver det nye dagligdag, og så kan vi alle læne os tilbage og sige med et lidt uheldigt citat:

"For ikke så længe siden holdt hønsene flyttedag, og nu går de rundt i deres nye hønsegård og skraber og gokker og virker vældig tilfredse".

Vi håber tilfredsheden må vare ved, og at I hver især finder jer godt til rette under de nye forhold.

Status:

Kristian Johnsen i nummer 14 flytter fra os. Solveig og Anders Enevoldsen flytter fra nummer 15 til nummer 14. Hanne Toft og Evan Elgaard Christiansen flytter fra nummer 9 til nummer 15. Som nye i kredsen af andelshavere på Marcussens Bro kan vi byde velkommer til Ruth og Poul Krogh, der flytter ind i nummer 9.

Finn Carpentier

Parnasset i Hadsund

Det hører vist til sjældenhederne, at en lille enklave - som *Marcussens Bro i Hadsund* - bliver rykket ud af anonymiteten og pludselig markerer sig som hjemsted for ikke mindre end to forfattere. Brita tilmed som billedkunstner med glade og livlige udtryk.

Tilfældigt - eller er det bare det gamle ord, der opfyldes her, "*at krage søger mage*"?

Nå, lige meget med det.

"Fortæl en historie, mormor"

I foråret 2020 udkom Brita Guldberg Rosendal med den fine lille børnebog "*Fortæl en historie, mormor*".

I anledning af bogens udgivelse blev Brita interviewet til Kanal Nyt af Bente Carpentier, der skriver:

Interview med børnebogsforfatter Brita Guldberg Rosendal om bogen "*Fortæl en historie, mormor*."

Interviewet fandt sted på Britas solbeskinnede terrasse en dejlig forårsdag den 11.maj 2020. Samme dag, som Brita og Poul kunne fejre deres 52-års bryllupsdag, mens ænderne skræppede og snadrede kåde i kanalen.

Som altid strålede Brita af liv og energi trods et dårligt og smertefuldt knæ i en coronatid. Med Britas smittende latter og sprudlende humør gik der let 1½ time i hendes selskab. Som tidligere lærere har vi på en måde også "*fælles fodslaw*". Der er ingen tvivl om, at eleverne i Brita har haft en lærer med godt humør, fantasi og humor. Det har aldrig været kedeligt i hendes timer, og lærerjobbet må derfor også have givet Brita inspiration og gode idéer til fantasifulde historier, *men den største inspiration har Brita fundet i sine 4 børnebørn.*

På Broen har vi længe kendt Brita som maleren med den farverige og glade pensel, og det er da også et udsnit fra et af Britas malerier, der pryder børnebogens forside.

"Fortæl en historie, mormor," er en bog, der er blevet til med baggrund i Britas hyggestunder med børnebørnene *Benedicte, Elisabeth, Sofia og Vilma*, og hvor må de 4 have lyttet med store øjne, åben mund og stive ører til alle de spændende historier om f.eks. *"Siv og koglefolket"*, *"Det forheksede stankelben"*, *"Den lysende sten"* og *"Julemanden, der blev kidnappet"*.

Mange historiefortællere har i tidens løb glemt at skrive deres historier ned, og derfor er det så godt, at Brita har gjort det. At hun har taget sig tid til det, så disse historier kan leve videre på skrift og fortsat glæde ikke bare børnebørn og måske kommende oldebørn, men også andre danske børn, der elsker gode og sjove historier.

Bogens tegninger er lavet af de 4 piger - med undtagelse af et par stykker, som Brita har tegnet, så der har været megen hygge og meget dejligt familiefællesskab om hele processen. Bogen blev hurtigt udsolgt gennem et opslag på Facebook, så den kan desværre ikke købes.

Som Brita udtrykte sig: *"Projektet er en udlevet drøm!"*

Men hvordan og hvor tidligt begyndte Britas skrivelyst? Jo, det begyndte med kærlighedsdigte i *"Familiejournalen"*, hvor Brita som romantisk 15-årig fik optaget et af sine digte. Siden har hun skrevet i den dramatiske genre som skuespilforfatter til skolekomedier for 5.-6.klasse, og mon ikke, at der ligger flere kreative skriveidéer gemt i hende, måske en novelle?

"Brita kan ikke strikke, men kun hækle rundt med buler." Men det gør jo heller ikke noget, når hun kan så meget andet.

"Skelund kirke - en perle i Østhimmerland"

Den anden af de to forfattere på Marcussens Bro er Finn Carpentier, der bor i nummer 4 på Marcussens Bro. Finn har igennem mange år været meget optaget af lokalhistorie og har skrevet flere artikler inden for området og nu tre bøger.

For år tilbage udkom bogen *"Visborg kirke - blade af dens historie"* om Visborg kirke, hvor der er gjort et godt forsøg på at fortælle kirkens spændende historie og om dens tilknytning til dels Visborggård og dels til Havnø.

Senere udgav Finn bogen *"Med himmelvendte øjne"* om Skelund kirkegård, der er et forsøg på at fortælle, hvordan en kirkegård har udviklet sig ned igennem tiden helt fra begyndelsen tilbage i middelalderen og frem til nu. Et spændende kulturhistorisk værk.

I foråret 2020 kom så bogen *"Skelund kirke - en perle i Østhimmerland"*, der er en grundig og detaljeret gennemgang af Skelund kirkes historie.

I bogen fortæller Finn om emner fra kirken, som indtil nu har været ukendte. Han trækker linier fra det snævert lokalhistoriske til den omverden, som Skelund kirke hører hjemme i. Han prøver at følge kirkens bygningshistorie helt fra begyndelsen og frem til i dag. Hvordan har kirken set ud - og hvorfor ser den ud, som den gør?

Et tilbagevendende spørgsmål, når talen falder på Skelund kirke, er spørgsmålet om det ejendommelige østvendte klokketårn.

Traditionen med at bygge våbenhus ved kirkerne er også grundigt drøftet, ligesom der har været mange tanker om kirkens nadverfejring og brug af fælleskalk eller særkalk ved altergangen. Hvornår blev brug af særkalken mon indført?

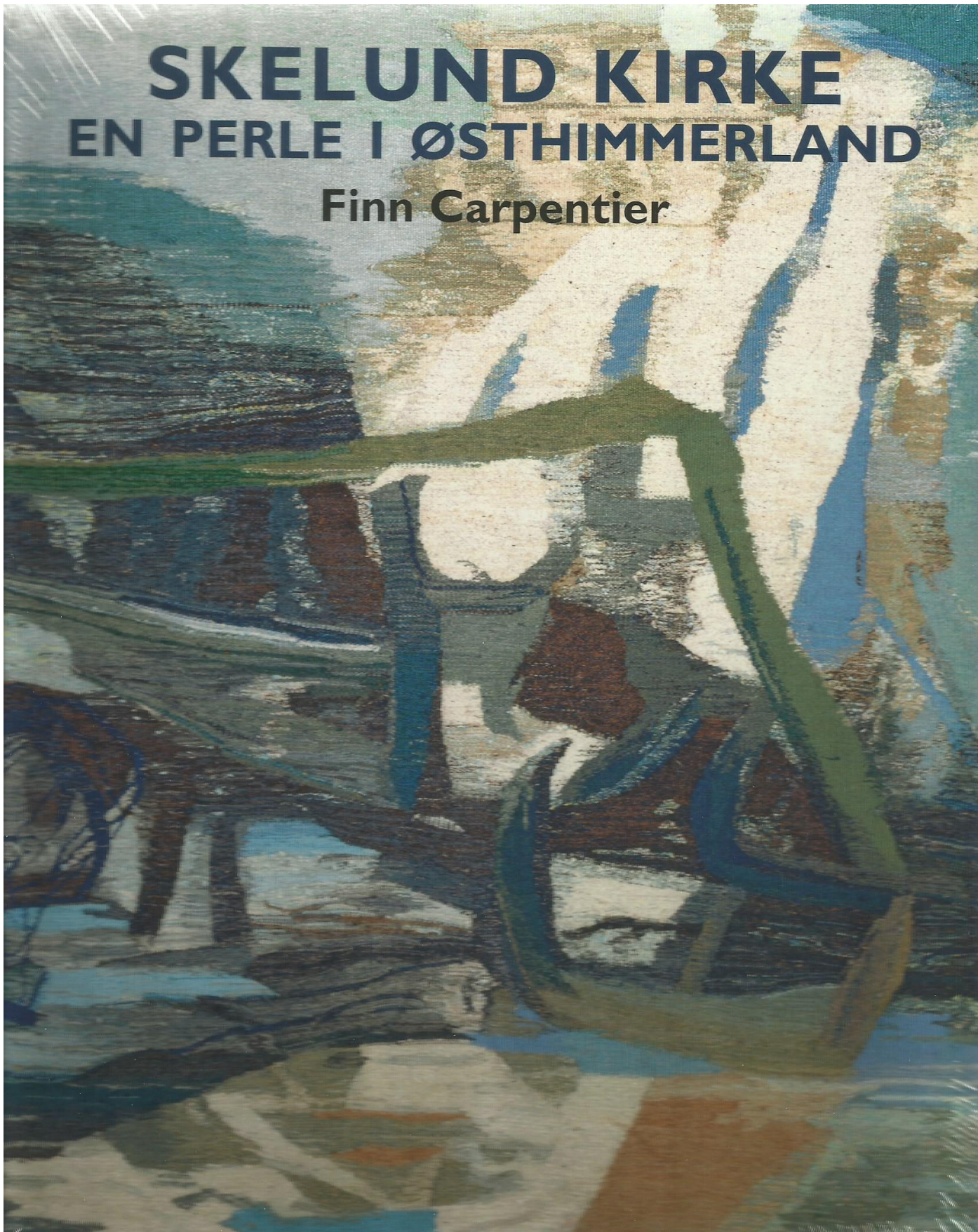
Og hvor mange kender mon til det forsvundne og nu genfundne alterbillede, der efter en tid i Sydslesvig kom tilbage til Skelund? En spændende historie om et helt særligt stykke Danmarkshistorie.

Til alt det og meget mere kommer så dronning Margrethes besøg i kirken efter, at Maja Lisa Engelhardt havde udsmykket den og derved været med til at hæve den ud af sin middelalderdvale. En perle i Østhimmerland.

Bente Carpentier

SKELUND KIRKE EN PERLE I ØSTHIMMERLAND

Finn Carpentier

Bogen, der koster 225 kroner, er på bindet prydet af Maja Lisa Engelhardts udsmykning af Skelund kirke. Den kan købes i Lorentz Nielsens boghandel, i Veddum-Skelund EI, i Skelund kirke og hos forfatteren.

Kære medborgere på Broen

Bente har bedt mig skrive lidt om vores 7 uger i corona-isolation i vores hus i Cerros del Aguila (Ørnebakkerne) tidligere et naturområde, men nu fuldt udbygget som en forstad til Fuengirola, Costa del Sol som også kaldes Costa del Golf på grund af et utal af golfbaner.

I ugen op til d. 14/3 kunne man fornemme en nervøs stemning, når vi bevægede os rundt i Fuengirola, og der blev hamstret i fødevarebutikkerne. Lørdag d 13/3 var der i de fleste butikker udsolgt af kød pålæg, toiletpapir, mel, gær, vaskepulver osv., og om aftenen kom meddelelsen fra regeringen: Spanien skulle lukke helt ned, også grænserne, kun supermarkeder, apoteker og banker måtte holde åbent. I Spanien er mange ældre stadig analfabeter, så de har problemer med kontokort, pengeautomater osv.

Nu måtte kun een person pr. husstand forlade hjemmet for at handle, man måtte aldrig være to i en bil, havde man hund, måtte een person lufte den op til een km fra hjemmet, folk fandt på mange mærkelige og sjove undskyldninger, som, hvis man blev stoppet uden hund i snoren, kostede klækkelige bøder - politiet og militæret er virkelig skrappe.

En bekendts (Lars) nabo skulle på apotek efter medicin, bilen strejkede, så han går ca. 3 km til det nærmeste apotek, som desværre ikke har alt på recepten, så han går videre mod det næste, her møder han to betjente, som ikke tror på hans forklaring, da han ingen købsbon kunne vise, så han bliver arresteret til næste dag, hvor han løslades efter at have været foran en dommer. Jeg tror dommeren havde ondt af ham, for han slap for en bøde på 600 euro. Der er vist stadig lidt Franco i folk, der har magten.

Mine briller gik en dag itu, og jeg ringede til optikeren, var han mon åben?? Ja, 4 timer nogle dage om ugen for nødstilfælde, så jeg drog afsted iført maske og

handsker - som vi havde været heldige at købe på apoteket tidligere - og passet i lommen, som altid skulle bæres udenfor hjemmet. Brillerne kunne ordnes, hurra, kun 20 euro, jeg havde frygtet, det hed nye briller!!! Optikeren gav mig et bevis med mit navn, ankomsttidspunkt, hvilken reparation og med stempel og underskrift i tilfælde af, jeg blev stoppet af politiet (guardia civil) på vej til bilen, jeg drog glad og tryk hjem.

Per handlede een gang om ugen, alt blev tilrettelagt med supermarked, apotek og bank (det kan sagtens lade sig gøre), og når han kom hjem med varerne blev alt, der var muligt, vasket i varmt sulfovand, det var nemt med bl.a. andet tomater, bananer, æbler osv., der fik et bad, appelsiner hentede vi på træet i haven, så nu er det plyndret, beskåret og klar til næste høst. Fryseren blev tømt, og hylden med dåser er også tom.

Jeg har tænkt meget på og haft ondt af de ca. 6 millioner spanske børn, der fra dag til dag blev spærret inde, ikke kunne gå i skole, på legeplads eller parker og ikke havde mulighed for at fyre deres krudt af indenfor hjemmets fire vægge. I mange spanske hjem bor flere generationer sammen, der kan sagtens være op til tre generationer i lejligheder på 60-80 kvadratmeter og nogle steder i de store byer, uden altaner!!

Den spanske befolkning lever stadig tæt i familierne. Det er nemmere under sydens sol, hvor meget af tiden foregår udenfor på gaderne, parkerne og barerne, så man er lidt spredt i de vågne timer efter arbejde, alt det blev nu forbudt, og det har også været en svær tid økonomisk, alle arbejdspladser blev lukket, havde man understøttelse var der 601 euro pr måned, folk uden støtte kunne få 300 euro pr. måned af staten. Hvornår hjulene igen kommer i gang kan der ikke engang gisnes om.

Påskenen er en stor højtid i de katolske lande, større end jul/nytår, som også er

specielle.

I dagene før højtiden lagde militær og politi ring om alle de store byer for at forhindre smittespredning og folk i at køre (snige) sig afsted til deres ferieboliger bl. a. ved kystbyerne, hvor man også på gaderne kontrollerede folks papirer og hjemadresser, ja, lovens lange arm er streng i Spanien og hård ved lovbrud, man fornemmer stadig Francoånden i nogle tilfælde.

Det blev en sørgelig påske i år, udgangsforbud og totalt lukkede kirker, normalt er alle dage festlige og højtidelige med masser af optog i gaderne, hvor div. kæmpestore hellige figurer pyntet med masser af blomster bæres rundt på skuldrene af unge mænd, som allerede ved fødslen bliver optaget i logerne, som bærere når de bliver voksne, hvilket er meget ærefuldt for familierne. Vi har flere gange fulgt med på deres ruter, en speciel oplevelse.

Vores hus ligger tæt ved indkørslen til bebyggelsen, og fra terrassen kan man følge trafikken, biler, scootere, cykler og masser af gående til og fra barer, købmand og ejendomsmæglere, masser af glade stemmer og "Holaer" samt forældre, der hver dag afleverer eller henter børn i alle aldre ved skolebusserne, men pludselig blev der helt stille, og en underlig stemning bredte sig, som en uhyggefilm, slet ikke til at tro, det var virkelighed.

Efter 6 uger løsnede regeringen lidt op, og børn op til 14 år måtte nu komme ud en time om dagen ifølge med en voksen, det blev et dejligt syn fra terrassen at se børnene hoppe rundt som små kåde kalve på vej til købmanden, mon det var efter slik???

Efter flere flyaflysninger, vi havde billetter til ugen efter, Hanne og Per rejste, fik vi mulighed for at komme med et lettisk særfly, som skulle mellemlande i

Kastrup. Vi var ellers ved at være indstillet på et længere ophold, vi havde også talt om at køre de ca. 3.300 km til Danmark. Man kunne fra det danske konsulat få en kørselstilladelse gennem de lukkede grænser i Europa, men 1.maj fik vi meddelelse om flyets afgang 3.maj. Der var passagerer nok, så vi fik travlt med at pakke, ordne hus og have. Vi har garanteret glemt noget, men pyt!!

Vi startede kl. 10 formiddag iført værnemidler i hver sin taxa, man må kun være een kunde og på bagsædet. I Malaga lufthavn er der normalt et utal af glade mennesker og masser af flyafgange, den dag skulle kun to særfly afsted, og vi blev fulgt til flyet af betjente, hvor vi fik udleveret masker og en flaske vand af stewardesser iført dragter masker og handsker, som når man ser klip fra hospitaler på TV.

Vel ankommet til Kastrup nåede vi toget til Aalborg, inden dørene blev lukket. Jeg havde smurt en madpakke, som vi spiste i toget sammen med vores ven Lars og hans lille hund, nu trængte vi til kaffe og en øl, men vi kunne kun trække sodavand i automaten, pyt, vi var tørstige.

I Aalborg tog vi en taxa til lufthavnen efter den lille grønne bil, som stod næsten alene på den kæmpestore P-plads, og så gik turen til Hadsund, hvor friskbagte boller kildede næseborene, da vi åbnede døren, og blomster plus vin ventede

på os, tusind, tusind tak, skøn hjemkomst efter en drøj tur og en speciel tid i Spanien, som jeg aldrig vil glemme.

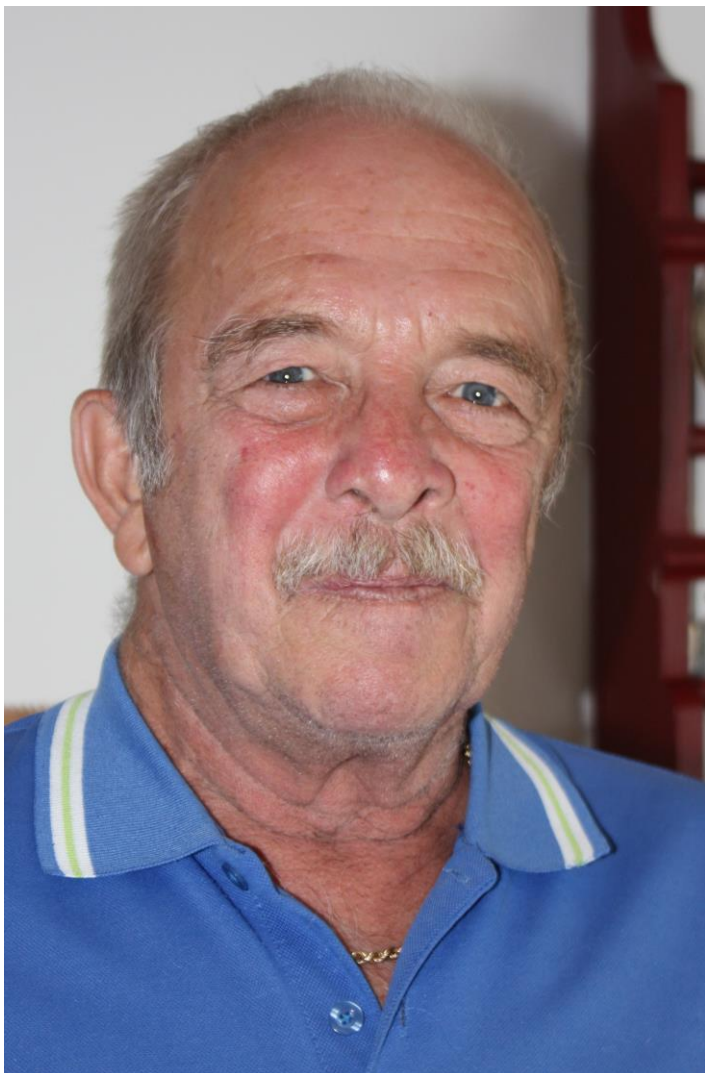
Dagen før vi rejste hjem, fik ældre over 70 år lov til at gå ud to timer om formiddagen eller een time om aftenen, een km fra hjemmet, og andre voksne fik også lidt flere timer i det fri. I den følgende uge blev der i Spanien uddelt 17.919 bøder og anholdt 99 for overtrædelser. Folk trængte virkelig til frihed og frisk luft.

Ja, det er strenge forhold i det dejlige Spanien.

Hver dag fulgte vi med på netaviserne både i Danmark og i Spanien, det gør jeg stadig og håber for spanierne og deres dejlige land samt for resten af verden, at denne forfærdelige sygdom snart vil blive bekæmpet.

Det er rart at være i Danmark, og vi er blevet testet corona-negative, så nu har vi mere frihed og glæder os til glade stunder på Broen.

Rigtig god sommer og på gensyn til jer alle fra Per og Agnes.

Et andet glimt udefra

- og vi erfarer, at vi hører hjemme i en større sammenhæng.

Det var hen på aftenen, dagen var ved at gå på hæld, lyset i færd med at tage af, og jeg overvejede at gå i seng. Forinden ville jeg lige gå en lille tur op til fjorden. Frisk luft og en skarp blæst. Dejligt, men det var en rigtig hundekold majdag, hvor der var grund til at glæde sig over, at vinterjakken endnu ikke var lagt hen.

Knap uden for døren var det der, skibet. Det er altså fascinerende. De fleste af jer har sikkert set det så tit, og det har jeg vel også. Alligevel undres man og glædes hver gang. Et mange meter langt skib. Stille og roligt kommer det glidende. Broen er oppe af hensyn til skibet. Landevejstrafikken sat i stå. Det er vigtigt, det her, og ydmygt tager man hatten af, stirrer betaget, mens mastodonten glider gennem den åbne bro.

Et bud udefra - eller bare en lokal båd på vej mod Hobro. Det er lige meget. Betagende er det under alle omstændigheder. Spændende. Et unikt selvstyrende sejlene samfund i en vis forstand lukket ude fra alt det, vi synes, der hører et samfund til. *"Hil jer, vore skibe"!*

Held os at bo med udsigt til den slags.

Finn Carpentier

Wilson på vej hjem - til natlogi.

Fantastisk skyformation

Husker I, da vi var børn, hvordan vi kunne ligge på rygge på den grønne og bløde græsplæne med øjnene bundet af himlens fantastiske skyformationer. Det var i det mindste, hvad jeg mindedes, da jeg en dag gik op til fjorden og så denne utroligt flotte sky.

Se selv - og nyd billederne. Det er altså fantastisk at bo på Marcussens Bro.

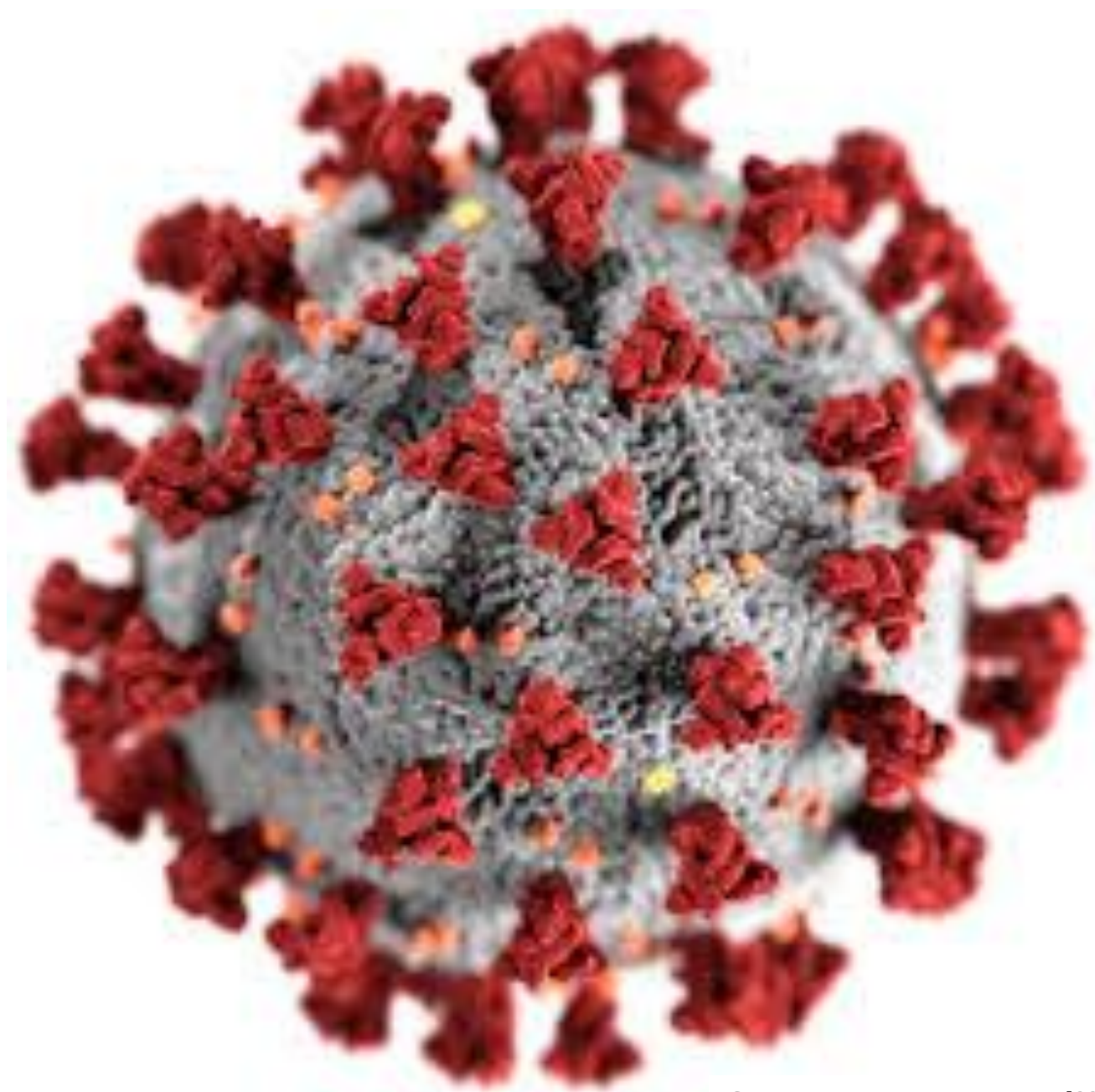
Finn Carpentier

Generalforsamlingen 2020

Som alle véd, blev generalforsamlingen 2020 udsat.

Den skulle oprindeligt have været afviklet fredag den 24. april, men på grund af corona-krisen besluttede bestyrelsen af udskyde datoen. Det er helt i overensstemmelse med gældende regler på området, sådan som de er oplyst fra ABF. Her hedder det bl.a.:

Corona-virus - en ny general???

Uanset indholdet af foreningens vedtægter, kan der ske en udskydelse af den ordinære generalforsamling, hvis det vurderes at være uforsvarligt eller i strid med myndighedernes anbefalinger at gennemføre. Det er vigtigt, at I som bestyrelse fortæller medlemmerne, hvorfor I har valgt at udskyde generalforsamlingen, og melder en ny dato ud for generalforsamlingen, når det er muligt.

Generalforsamlingen kan kun udskydes indtil det forventes at være muligt at gennemføre den.

Generalforsamlingen 2020 bliver selvfølgelig til noget, og sådan skal det også være. Generalforsamlingen er jo boligforeningens højeste myndighed, og dybest set kan intet foretages og ingen udgift afholdes uden generalforsamlingens godkendelse.

Derfor: held os, at vi udsatte generalforsamlingen helt til den 12. juni. Det var langt ude i fremtiden, da datoen blev foreslået. Nu viser det sig, at det var lige til pas. Datoen betyder nemlig, at vi faktisk har mulighed for at afvikle generalforsamlingen, fordi coronakrisen tilsyneladende går på hæld.

Under hvilke former, generalforsamlingen 2020 vil blive afholdt, må tiden vise.

I skrivende stund ser det ud til, at forsamlingsforbuddet, der dikterer, at vi kun må samles 10 personer ad gangen ophæves med virkning fra 8. juni - eller erstattes af et nyt forbud, der hæver antallet af fremmødte fra 10 til 30 eller måske endda til 50.

Det giver gode muligheder angående den 12. juni.

Det vil dog næppe være muligt at holde generalforsamling på sædvanlig vis og i fælleshuset med fællesspisning som afslutning.

Bestyrelsen har overvejet forskellige muligheder blandt andet at holde generalforsamling udenfor i fri luft. Man kunne også leje et stort lokale "ude i byen".

Senest er vi i bestyrelsen - *som I alle véd* - blevet enige om, at vi kan være i den store garagehal.

Når dagen oprinder, vil alle de, der har parkeret bilen inde blive bedt om at køre den udenfor. Så er der rigtig god plads til alle deltagerne.

Tanken er så, at hver enkelt etablerer sig på egen parkeringsplads eller i egen parkeringsbås. De, der ikke har en sådan, får stillet hele fællesområdet i hallens midte til rådighed.

Hver enkelt må selv medbringe stol og bord. Alle har vist et lille havebord og en havestol, der nemt kan flyttes.

Det er en nødløsning, men det er en god løsning. I praksis handler det så blot om, at vi på dagen viser hensyn til hinanden og ikke går for tæt på. Af samme grund er det blevet besluttet, at vi i år dropper fællesspisningen.

En ny måde, men spændende at se om ikke det kommer til at fungere.

Er det koldt i vejret, må hver i sær tage sine forholdsregler.

Finn Carpentier

Den store garagehal, der kommer til at danne ramme om generalforsamlingen 2020. Her er rigelig med plads og god mulighed for udluftning. Og så er det dejligt tæt på. Hvor er der dog gode forhold her på Marcussens Bro.

Herover: lidt 4. maj stemning på Marcussens Bro - 75 års dagen for befrielsen

KANAL-NYT nr. 14 2020 er nu færdigt. Vi håber, bladet må være jer til glæde.

Som aftalt bliver bladet "*omdelt*" digitalt og vil være tilgængelig på hjemmesiden på adressen <http://www.marcussensbro.dk/>

Næste nummer af KANAL-NYT udkommer efter planen i december måned 2020. Input modtages meget gerne. **Deadline er mandag den 2. november 2020.**

Glædelig sommer til jer alle - og tak for denne gang

Bente og Finn